

SUOMEN
TEOSOFISEN SEURAN
YHDEKSÄS VUOSIKOKOUS

VIIPURISSA
KESÄKUUN 23—26 P:ÄNÄ 1916

HELSINGISSÄ 1917
SUOMEN TEOSOFINEN SEURA

POYTAKIRJA

Suomen Teosofisen Seuran IX:stä vuosikokouksesta Viipurissa kesäkuun 24 p:nä 1916.

Klo 10,30 a. p. Juhannuspäivänä kokoonnuttiin suureen kansakoulun juhlasaliin. Arkkitehti *Armas Rankka* esitti kauniin, juhlallisen alkusoiton ja senjälkeen ylisihteeri *Pekka Ervast* avasi kokouksen lausuen muun muassa:

„Seura kokoontuu yhdeksänteen vuosikokoukseensa ja ylisih-teerinä on minun julistettava kokous avatuksi. On aivan paikallaan, että pidämme kokouksen merkissä, joka on perin toisenlainen kuin se merkki, missä maailma on nyt yleensä. Sodan liekki, vihan voima on suuri tällä hetkellä. Vihaa on aina maailmassa, mutta sen voima päästetään silloin tällöin valloilleen näyttämään, mitä se voi aikaansaada. Mutta me teosofeina kokoonnumme niiden voimien suojassa, jotka ovat vihalle vastakkaisia, rakkauden merkissä. Olkaamme täynnä sitä rakkautta, jota ilman ei ole totuutta. Kaikki Mestarit ovat näyttäneet, että tie Jumalan tuntemiseen käy rakkauden kautta. Jos etsit totuutta ilman rakkautta, löydät vain kuoren, näennäisen totuuden. Niin paljon kuin toisiamme rakastamme, niin paljon myös toisiamme ymmärrämme. Vaikka olemme pieni joukko, on voitto meidän käsissämme. Lopullisesti voittoa ainoastaan Rakkaus ja Totuus. Siis minä julistan Suomen Teosofisen Seuran yhdeksännen vuosikokouksen alkaneeksi ja pyydän, että yhteisessä mietiskelyssä rukoilemme, että rakkauden Mestari pitäisi kätensä meidän päällämme, siunaisi vuosikokouksemme, niin että siitä olisi hyötyä ihmiskunnalle.

1 §. Toimitettiin senjälkeen yleinen nimenhuuto, jonka mukaan kokoukseen oli saapunut edustajia seuraavista eri loosheista:

Helsingin „Kalevala“	10	Kuopion „Vipunen“	4
Oulunkylän „Kalervo“	8	Mikkelin „Otava I.“	7
Viipurin „Sampo“	25	Tampereen „Valonheittäjä“	1
Helsingin „Vägen“	3	Mikkelin „Otava II.“	2
Turun „Aura“	3	Oulun „Aatto“	1
Iisalmen „Valoa kohti“	4	Savonlinnan „Tie“	1
Vaasan „Tähti“	2	Irtojäseniä	34
Turun „Aurora“	2		eli yhteensä 107

Myöhemmin saapui osanottajia lisää ja toisia vaihtui.

2 §. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin *Unto Nevalainen*, sihteeriksi *Jussi Snellman* ja pikakirjuriksi *V. H. Valvanne*.

3 §. *Ylishteeri* lausui tervehdyspuheessaan kaikki tervetulleiksi kehottaen kaikkia kohdistamaan rakkautensa Viipurilaisiin seuran jäseniin, jotka kutsuessaan vuosikokouksen Viipuriin ovat osottaneet looshinsa suuren elinvoiman sekä halunsa ottaa osaa vakavaan työhön. Hän mainitsi, että koska olisi ollut mahdotonta pitää vuosikokousta päämajassa, saamme olla sydämestämme kiittolliset Viipurin looshille siitä, että se on ottanut vapaaehtoisesti järjestääkseen tämän yhdeksannen vuosikokouksen Viipuriin.

4 §. *Tervehdyksiä vuosikokoukselle* olivat lähettäneet *kirjallisia*: A. Uusitalo Someron lukurenkiaan puolesta; Matty Sonné Lovisasta; Fina, Tyyne ja Adolf Kankkunen Kotkasta; Aapo Pihlajamäki Tuonenkylästä;

suullisia tervehdyksiä: Viipurin Sampo looshin puolesta Otto Mölsä lausui Teosofisen Seuran hallinnon ja kokouksen jäsenet tervetulleiksi Viipuriin; Tampereen Valonheittäjän terveiset toi Kyösti Laine, Kuopion Vipusen puolesta Keinänen; Teosofisen nuorisoliiton puolesta Yrjö Lehtinen; Oulun teosofien puolesta Yrjö Kalinen; Turun Auran puolesta Alpo Petäjä; Helsingin Kalevalan puolesta Helmi Rissanen; Vaasan Tähdien puolesta Forsell; Mikkelin looshien puolesta Petter Lappi.

5 §. *Ylishteeri* luki Seuran vuosikertomuksen vuodelta 1915, joka on jällempänä painettuna.

Tilintarkastuskertomus.

Valittuina tarkastamaan Suomen Teosofisen Seuran tilejä ja hallintoa vuodelta 1915 olemme suorittaneet tehtävämme ja saamme sen johdosta mainita:

että erät kassakirjassa ovat asianmukaisesti vahvistetut;

että vuoden 1915 tilinpäätös ja voitto- ja tappiotili, sekä Seuran tila joulukuun 31 p:nä 1915 ovat tilikirjojen mukaiset.

Voitto- ja tappiotili.

An Kuluja	766: 62	Per Irtojäsenmaksuja	728: --
„ Palkkioita	650: --	„ Paikallisyhd. maks. 1,024: --	--
„ Voitto	998: 66	„ Sisäänkirj. maks.	320: --
		„ Korkoja	86: 85
		„ Eri tuloja	256: 43
	<hr/>		<hr/>
	Smk. 2,415: 28		Sm. 2,415: 28
	<hr/>		<hr/>

Tasaustili.

Kalustotili	406: 15	Rahastojen tilit	1,054: 27
Rahastojen säästökas-		Pääomatili	3,986: 35
satili	1,054: 27		
Säästökassatili	2,712: 32		
Arvopaperia	791: 31		
Kassa	76: 57		
	<hr/>		
	Smk. 5,040: 62		Smk. 5,040: 62
	<hr/>		<hr/>

Kun Seuran tilit, jotka ovat huolella hoidetut, ja hallinnon toimenpiteet kuluneena tilikautena eivät anna aihetta huomautuksiin, saamme ehdottaa hallinnolle ja rahastonhoitajalle vastuunvapauden myöntämistä vuodelta 1915.

Helsingissä, toukok. 23 p:nä 1916.

Toivo Vitikka.

T. Vuorenjuuri.

Edelläolevan nojalla myönnettiin täydellinen vastuunvapaus hallinnolle ja rahastonhoitajalle.

Menoarvioehdotus vuodeksi 1916.

<i>Tuloja.</i>		<i>Menoja.</i>	
Sis. kirj. 50 uutta jäsentä	250: —	Intiaan 524 jäs. 1. XI. 1914	445: 40
Jäseniä 110 à 4: —	440: —	" 561 " 1. XI. 1915	476: 85
Jäseniä 463 à 3: —	1389: —	" 623 " 1. XI. 1916	529: 55
Uusia jäseniä 50 à 2: —	100: —	Europ. Liit. 31. XII. 1914	262: —
Muita tuloja, korkoja	200: —	" " 31. XII. 1915	280: 50
Säästö v:lta 1915	3986: 35	" " 31. XII. 1916	311: 50
		Kustann. ja kuluja . . .	500: —
		Palkkio	600: —
		Säästö v:lle 1917 . . .	2959: 55
	<hr/>		
	6365: 35		6365: 35

Ylisihteeri huomautti, että Seuran rahastossa on tätä nykyä tavallista enemmän varoja siitä syystä, että kahtena vuotena sodan takia ei ole voitu lähettää n. s. veroa päämajaan Intiaan, eikä liioin samasta syystä Euroopalaiselle Liitolle; vasta sodan loputtua suoritetaan nämä maksut kuluneelta ajalta.

Ehdotus sellaisenaan hyväksyttiin.

**Kertomus teosofisen kannatusliiton toiminnasta käsit-
tään ajan toukokuun lopusta v. 1915 kesäkuuhun
v. 1916.**

Teosofista kannatusliittoa edustaa niinkuin entisestään tie-
dämme 7:en henkinen toimikunta, jonka kotipaikka on Helsinki ja
jonka ylimpänä johtajana ja neuvonantajana on ollut seuramme
ylisihteeri herra P. Ervast.

Toimikunnan kokoonpanossa ei vuoden kuluessa ole tapah-
tunut mitään muutoksia, joten siihen on kuulunut rouvat Olga
Salo, Lydia Manninen ja neiti Aino Suomi ja herrat Jussi Snell-
man, Klaus Nikula, Väinö Särkkä ja G. W. Heiskanen. Puheen-
johtajana on toiminut G. W. Heiskanen, kirjuriina Klaus Nikula,
rahastonhoitajana rouva Olga Salo, joka myös on hoitanut kirjeen-
vaihtoa maaseutujäsenten kanssa. Toimikunta on pitänyt 7 ko-
kousta, toimittanut 4 matineeta, järjestänyt teosofisia luentoja ja
kyselyiltakokouksia. Luentoja piti ennen joulua herra Ervast,
joulun jälkeen enimmäkseen herra V. Palomaa, keväällä 3 luentoa
myös herra V. H. Valvanne. Sitäpaitsi rouva Hilda Pihlajamäki
luki kolme Annie Besantin esitelmää. Kyselyiltakokoukset jatku-
ivat alkaen lokakuun alusta melkein säännöllisesti joka torstai-ilta
kello 8 Boulevardinkatu 7:mässä toukokuun loppupuolelle, joissa
herra Ervast vastaili kirjallisesti tehtyihin kysymyksiin. Joka kuu-
kauden ensimmäisen torstai-illan kyselykokouksen muodostimme
perhejuhlaiksi, johon hankittiin paitsi kysymyksiä myös muutakin
ohjelmaa ja juotiin teetä seurustellen veljellisesti. Nämä illat
muodostuivat erittäin rattoisiksi, joihin yleisö tuntui olevan sangen
mieltyneet. Tämä vuosi oli myös kannatusliitolle onnen vuosi
aineellisesti. Eräs aatteellisesti uhrautuva seuramme jäsen neiti
M. Lindholm antoi ylisihteerin käytettäväksi ja ylisihteerin keho-
tuksesta kannatusliitolle lahjaksi asunto-osakkeen, jonka arvo oli
alkuaan 4200: — Smk., jonka hän sitten toimitti myydyksi ja
josta saatiin 4000: — Smk. Tämän kauniin summan on kannatus-
liitto saanut vastaanottaa aivan puhtaassa rahassa, joka todistaa
sitä, että seuramme jäsenet alkavat luottaa kannatusliittomme toi-
mintaan, joten sen asema teosofisessa seurassa vakaantuu vuosi
vuodelta ja sen toiminta tulee laajemmaksi ja hyödyllisemmäksi.

Helsingissä kesäkuun 11 p:nä 1917. Teosofisen kannatus-
liiton 7 henkisen toimikunnan puolesta

G. W. Heiskanen.

Teosofisen Kannatusliiton tilikertomus 1915—1916.

Varat:

Kassa		5156: 53
Velkakirjoja:		
Laina Helle	134: 16	
G. V. Heiskanen	100: —	
Lydia Manninen	125: —	
Väinö Särkkä	100: —	459: —
Käsitöitä		97: 32
Kalustoa		212: 77
		<u>Smk. 5925: 78</u>

Voitot:

Lahjoja:		
erinäisiä	693: 75	
sääätölaatikoista	567: 17	
nti M. Lindholmilta	4000: —	5260: 92
Arvotuista käsitöistä		176: 91
Juhlista ja esitelmistä		265: 98
Korkoja		54: 74
		<u>Smk. 5758: 56</u>

Tappiot:

Avustuksia:		
Lotuskoululle	28: —	
Runnin kirjastolle	36: 85	
Sohvi Sohkaselle avustuksena kirjallisuuden myynnistä	50: —	
Veikko Palomalle lisäpalkkiona pitämistään luennoista	60: —	
Hanna Ruuskaselle Norjassa suorittamaan teosofisesta propagandatyöstä	100: —	
M. Lindholmille vuokra-avustuksena, sisältyen ehtona antamaansa lahjoitukseen	220: —	
J. R. Hannulalle avustuksena esitelmöimistä kirjallisuuden levittämistyössä	300: —	
J. K. Salinille avustuksena esitelmöimistä kirjallisuuden levittämistyössä	300: 25	
Pekka Ervastille Stipendinä Kalevala-aiheisen teoksen kirjottamista varten	1000: —	2095: 10
Kulunkeja		60: 17
Voitto 1915 — 1916		3603: 29
		<u>Smk. 5758: 56</u>

Valittuina tilintarkastajiksi olemme tarkastaneet S. T. S:n Kannatusliiton tilit ja voimme niiden johdosta lausua seuraavaa:

Tiliviennit, joissa kyllä on huomattu erinäisiä pienempiä virheitä, mutta jotka kyllä tilinpäätöksessä ovat tullut huomioonotetuiksi, ovat säännöllisesti viety kirjoihin.

Tiliasema ja varojen hoito näkyy ylläolevasta yhteenvedosta. Tulojen puolella on huomattavimpina erinä ensiksi lahjotukset, Smk. 5260: 92, joka erä on 4532: 43 mk. suurempi viimevuotista. Suurin osa tästä, Smk. 4000: —, on neiti M. Lindholmin lahjottama. Mitä taas tulee juhlien, esitelmien ja kysymysiltojen tuottamaan varojen lisäykseen, Smk. 256: 99, on se huomattavasti vähentynyt viime vuodesta, jolloin se oli Smk. 748: 59. Mielestämme pitäisi kuitenkin Kannatusliiton toiminta, jonka tarkoituksena on varojen hankkiminen teosofista työtä varten, enemmän pyrkiä toimihenkilöittensä työn kautta lisäämään sen varoja (esitelmä y. m. juhlatilaisuuksilla tai muulla julkisella työllä) kuin turvautua yksityisten henkilöiden hyväntahtoisiin lahjotuksiin.

Menot muodostuvat etupäässä avustuksista, jotka myös yllä näkyvät. Yhteen erään on huomiomme kuitenkin enemmän kiintynyt, nim. Hanna Ruuskasen avustukseen Norjan matkaa varten; (100: —) tämä sen vuoksi, että Kannatusliiton tehtävänä tulisi olla Suomen teosofisen työn kannattaminen, ei ulkomaalaisen.

Koska tilinpäätös ja S. T. S:n Kannatusliiton tila ovat sen tilikirjojen mukaiset ehdotamme vastuuvapauden myöntämistä rahastonhoitajalle 1915 — 1916 tilivuodelta.

Helsingissä 17 p. kesäkuuta 1916.

Aapo Pihlajamäki. *Harald Tanner.*
tilintarkastajat.

Annan täyden kunnioittavimman tunnustuksen Kannatusliiton virkeälle toiminnalle. Ei joka vuosi tulolähteet voi olla saman suuntaiset. — Myöskin olen rva Ruuskasen avustuksen suhteen erimielttä kuin toinen tilintarkastaja. Kaikkien *ihmisten veljeys* on ensimmäinen kohta T. S. säännöissä. Tätä ei tulisi hetkeksikään kenenkään unhoittaa. — Ei koskaan viha ja vaino lopu maailmasta, jos aina orjallisesti riiputaan kiini vanhoissa ahtaissa näkökannoissa. Tuonenkylä 19. 6. — 1916.

Aapo Pihlajamäki.

Kokous käyttänaputuksin ilmaisi hyväksymisensä Kannatusliiton toiminnalle. Samalla eri lausunnoissa paheksuttiin sitä, että toinen tilintarkastaja *Harald Tanner* oli antanut lausunnon, jonka voi käsittää moitelauseeksi Kannatusliiton ja sen rahastonhoitajan työstä.

Ylisihteerin vaali.

6 §. (Hallinto oli aikaisemmin kaikille Seuran jäsenille kiertokirjelmässä lähettänyt tiedon, että nykyinen ylisihteeriksi *Pekka Ervast* tahtoi luopua tästä virasta, sekä hänen seuraajakseen ehdottanut ensi sijalle *V. H. Valvanteen*.)

Asiaa käsiteltäessä, kaikki looshien edustajat yksimielisesti toivat esiin toivomuksen, että entinen ylisihteeriksi yhä suostuisi jäämään virkaansa, varsinkin koska *V. H. Valvanne* oli kieltäytynyt ottamasta vastaan ylisihteerin tointa.

Tri *Villie Angervo* toi Mikkelin teosofien puolesta terveiset toivomuksella, että nykyinen ylisihteerimme valittaisiin virkaansa nyt elinajaksi, jotta joka vuosi ei tarvitsisi ottaa samaa kysymystä esille.

Kokous innokkain kättentaputuksin ilmaisi voimakkaan myötätuntonsa ehdotukselle. Puheenjohtaja huomautti kuitenkin, että tämä ollen Seuran sääntöjä vastaan ei tässä kokouksessa voi käydä päinsä, koska kaikki ehdotukset sääntöjen muutoksista ovat ennen vuosikokousta saatettavat jäsenten tietoon.

Pekka Ervast lausui, että hänen tekisi mieli antautua enemmän kirjallisiin töihin ja siitä syystä oli toivonut vapautusta ylisihteerin toimesta.

Itse ylisihteerin työ ei anna, niinkuin se meillä on järjestetty, hänelle paljonkaan työtä, mutta siihen liittyy jonkinlainen näkömätön taakka, jota on hieman vaikea kantaa, senkin takia että ajatellaan, että ylisihteerin pitää olla erityisesti henkevä ja kehittynyt olento. Mutta erityisenä huolena ja painona on ollut hänelle kuitenkin ekonominen taakka: kustannusliike ja päämajan hoito. Kaikki nämä asiat hän on ottanut huolekseen Mestarin pyynnöstä, koska hän tiesi, että ne silloin tulevat menestymään, mutta itse personalisesti hän ei lainkaan tahdo olla minkään omaisuuden haltija, vaan tahtoi luopua milloin tahansa kaikesta, kun sopiva hetki on tullut, jolloin se saa ja voi tapahtua ja jolloin joku toinen voi ottaa ne asiat hoitaakseen. Joskus on tuleva aika jolloin nuoremmat ja voimakkaammat ottavat ulkonaiset asiat huolekseen ja hän saa antautua sisälliselle työlle. Jos nyt ei löydetä toista, niin hän suostuu vielä pitämään perää ensi vuosikokoukseen saakka.

Harras, kauvan kestävä kättentaputus ilmaisi kaikkien tyytyväisyyden ja ilon sen johdosta, että entinen ylisihteeriksi tuli näin uudelleen valituksi virkaansa.

Entiset hallinnon jäsenet *Tyyne Vuorenjuuri*, *Vilma Stadius* ja *G. V. Mustonen* olivat ilmoittaneet haluavansa erota hallinnosta; heidän sijaansa valittiin nti *Malin Lindholm*, hrat *Juho Tukiainen*

ja *Jussi Simpanen* sekä entiset jäsenet *Ida Heliö*, *Aapo Pihlajamäki* ja *Jussi Snellman* uudelleen jäseniksi hallintoon.

Seuran tilejä tarkastamaan valittiin uudelleen entiset tarkastajat *Taavi Vuorenjuuri* ja *Toivo Vitikka* sekä varalle samoin entiset varatarkastajat *Sivi Jalovaara* ja *Hilja Arvela*.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin *Unto Nevalainen* ja rouva *Tukiainen* sekä ruotsintajaksi joku Turkulaisen Seuran jäsen.

7 §. Hallinnon huoleksi jätettiin seuraavan vuosikokouksen ajan ja paikan määrääminen.

Kokouksen puolesta
Jussi Snellman.

Keskustelukokous.

Kahviloman jälkeen kokoonnuttiin jälleen klo 2,30 iltapäivällä kansakoulun juhlasaliin, jossa ohjelman mukaan seurasi yleistä keskustelua *teosofisesta työstä ja teosofisen liikkeen tulevasta kehityksestä*. *J. R. Hannula* ja *V. H. Valvanne* olivat valmistuneet alustamaan keskustelua. Edellinen ei ollut itse voinut saapua vuosikokoukseen, jonkatähden hänen lähettämänsä kirjallisen alustuksen luki *Pekka Ervast*. Tämä alustus on kokonaisuudessaan julkaistuna Tietäjän heinä – elokuun numerossa, jonkatähden emme sitä tässä selosta.

Tämän jälkeen *V. H. Valvanne* piti sisältörikkaan, voimakkaasti esitetyn ja mielenkiinnolla kuunnellun esitelmän „teosofisen liikkeen tulevasta kehityksestä“.

Koska nämä rikkaasti ja monipuolisesti esitetyt alustukset olivat ottaneet osakseen runsaan ajan, päätettiin pitää pieni päivällisloma ja vasta senjälkeen ryhtyä varsinaiseen keskusteluun kysymyksen johdosta.

Kello kuuden tienoissa kokoonnuttiin jälleen ja silloin ensimmäisenä käytti puheenvuoroa *Yrjö Kallinen* lausuen muun muassa:

„Hannulan alustuksen johdosta toivoisin, että saisin sen lukea Tietäjän palstoilta. Siinä lausuttujen ajatusten toteuttaminen on sisäistä laatua ja niiden arvo on siinä, että ne lausuu mies, joka parhaillaan niitä toteuttaa.

Sitävastoin *V. H. V:n* alustus on tällä hetkellä tärkein. Sitä seuratessa tuntui, kuin pilvet olisivat repeytyneet tieltä pois ja valo välkähtänyt. Siitä opimme, että Seura on alituisesti elävä organismi, eikä voi kyllin vakuuttaa tuon totuuden tärkeyttä. Luulen, että ympäri maata on tunnettu tarvetta saada kantaa huolta ja osanottoa Seuran kohtaloon, on tunnettu, että seurassamme voisi olla hiukan enemmän demokratiaa. Olemme ohi lap-

suutemme ja kasvun ehtona on se, että jokaisen hartiat saavat ottaa osaa taakan kantamiseen. Toivon, että joka looshille ja joka jäsenelle annetaan tilaisuus olla mukana ja osallisena kaikissa ekonimisissa y. m. asioissa.“

Pekka Ervast sanoi, että V. H. V:n alustus oli erinomaisen mieltäkiinnittävä samoinkuin Hannulan, vaikka edellinen on etupäässä käytännöllistä laatua. Hänen mielestään Seura on täydellisen vapaan ajattelemisen temppele. Mutta älyllisesti voimme mennä aivan eri suuntiin. Seurassa saa ja täytyy vallita eri mielipiteitä. Hän on H. S. Okcotton kannalla, joka sanoi että hän on vain presidentti ja että kaikki ovat hänen lapsiaan; kaikkien täytyy sopia samaan Seuraan. Samoin P. E:kin mielellään näkisi, että kaikkia mahdollisia suuntia esiintyisi Seurassa, koska kaikki on pyrkimystä totuuteen omalla tavalla. Hänestä olisi ihanteellista, että kaikki eri suunnat, antroposofit sekä muiden opettajien edustamat koulut sopisivat samaan seuraan.

A. A. *Saarnio* lausui m. m.: „Mikä on teosofian tehtävä Suomen kansaan nähden ja miten se on toteutettava? Teosofia sana ehdottomassa merkityksessään on jumallinen viisaus, jonka voivat omistaa ainoastaan ne, jotka ovat täydellisiä kuten taivaallinen Isämme. Toiseksi teosofia on mystikkojen ja okkultistien kokemuksta ja tietoa näkymättömistä maailmoista. Kolmanneksi se on oppi karmasta ja jälleensyntymisestä. y. m.

Mikä on T. S:n tehtävä? Auttaa ihmiskunnan kehitystä. Teosofia on ihmisiä varten eikä ihmiset teosofiaa varten. Emme voi harrastaa teosofiaa siksi, että itse tulisimme viisaiksi ja voisimme yhtyä Jumalaan, vaan ennen kaikkea on meidän kehitettävä itsesämme uhrauksen lakia. Tätä kuvaa kiinalainen lause: „minä en koskaan tahdo astua ikuiseen rauhaan, ellen voi viedä muita mukani.“

Meidän tulee katsella, mitä muut uskonnot ovat tehneet ihmiskunnan hyväksi. Koko maailman T. S:lla on kuudennen alarodun kulttuuriin sama merkitys kuin Paavalilla oli omalla ajallaan. Mutta tämä kuudes alarotu ei kaikista päättäen tule esiintymään Suomessa, koska tämä karu maa ei ole sille sopiva. Kristinuskon alkajat kirjoittivat kreikankielellä, joka oli silloinen maailman kieli. Samoin kuudennen alarodun on luotava järjestelmänsä jollain maailmankielellä — eikä siis esim. suomenkielellä. Teosofinen Seura kokoo ja valmistaa jäseniä, jotka kerran tulevat olemaan mukana uudessa ihmiskunnassa. Teosofiassa Suomessa on se tehtävä, että se kehittää Suomen kansassa yhteyden ja veljeyden tunteita, jotta se voisi ottaa osaa tulevaan maailman kehitykseen. On työskenneltävä niin, että varsinainen kansa pääsee osalliseksi teosofisesta maailmankatsomuksesta, siis voimakkaan propa-

gandatyön avulla ja samalla toteutettava veljeyden ja rakkauden aatetta."

Klaus Nikula piti toisarvoisena historian ja filosofian teosofiaa, vaan hänen mielestään juuri nyt ja ennen kaikkea olisi pohdittava, miten saadaan teosofia tutuksi kaikille niille, jotka taistelevat itse elämän kanssa.

E. E. Happonen sanoi, että jos osaa teosofiaa rakastaa, silloin myös ymmärtää työn, mitä on tehtävä. Jos osaa rakastaa aatetta, myös löytää aseensa, millä lyö sen puolesta. Kun urheilijat rakastavat tavallaan aatettaan, he tulevat itse esille rekordimiehinä. Mutta täytyy osata vielä syvemmin rakastaa, jos tahtoo tehdä työtä teosofian hyväksi. Looshien pitäisi koota enemmän jäseniä keskuuteensa ja looshien yhteyttä ylläpitämään olisi saatava looshilehtiä, jotka kulkisivat looshista looshiin. Ja sitten olisi pian järjestettävä niin, että ylishteeri, kuten hän itse sanoi, pääsisi ker- ran vuodessa käymään loosheissa. Ennen kaikkea empimättä Mes- tarien tahdosta tehdä sitä, mikä on tehtävä, näyttäköön se kuinka mustalta ja vaikealta.

Helmi Jalovaara yhtyi Kallisen lausuntoon, että meidän teosofeina täytyisi mennä ulos maailmaan. Omasta kokemuksestaan hän sanoi voitavansa mainita, että esim. työväen piireissä meillä on suuri toiminta-ala – ei maailman parantajina vaan ystävänä – samoin raittius- ja nuorisoseurojen kesken. Meitä kutsutaan todella ulos maailmaan. Utta on etsittävä, uudelle on annettava arvo. Hän toivoisi, että löydetäisiin käytännöllisiä keinoja teosofiseen työhön.

Jussi Simpanen tahtoi antaa evästyistä hallinnon tulevalle toi- minnalle ehdottaen, että se keskenään voisi jakaa ja luokitella työtä, että siellä henkilöt muodostaisivat ikäänkuin oman alansa, oman salkkunsa. Propagandatyössä olisi hyvä, jos saadaan jokin hen- kilö, joka yksinomaan kohdistaisi tarmonsaa sille työlle, kävisi loo- sheissa, järjestäisi käytännöllisiä toimia, kirjastoja j. n. e. Hän sanoi kuulleensa, että loosheissa oli käännöksiä, esitelmiä y. m. Nämäkin olisi koottava yhteen ja tarvittaessa lähetettävä toisille loosheille.

Juho Petäjaniemi käänsi huomiota uskonnollisiin ja kir- kollisiin yhdistyksiin sekä ennen kaikkea sanomalehtiin. Hallinnon pitäisi löytää sopivia keinoja, miten vaikuttaa sanomalehdistöön. Teosofien pitäisi päästä kosketuksiin sanomalehtien toimittajien kanssa, niin että sanomalehdet saataisiin esiteltäväksi ystävälli- sesti teosofiaan. Uskonnollisissa piireissä voitaisiin antaa luetta- vaksi Mömmön kirja sekä V. H. V:n kirja *Kirkko ja uskonto* ja yhä enemmän antautua keskusteluun näihin piireihin kuuluvien henkilöiden kanssa.

A. A. Saarnio huomautti, kuinka jumaluusoppineiden kesken leviää Teologinen Aikakauskirja, Vartija j. n. e. mutta itse kansan keskuuteen leviää vain pienempiä Elämän Keväitä, Sanansaattajia y. m. Meilläkin pitäisi itse kansalle hankkia teosofista lukemista esim. kerran viikossa ilmestyvän sanomalehden avulla, joka leviäisi kymmenissätuhansissa kappaleissa, sillä Tietäjä on etupäässä aikakauslehti.

Yrjö Kallinen ehdotti, että pitäisi kääntää muista kielistä sanomalehtiä varten teosofishenkisiä kertomuksia, joita yleisö lukee suurella halulla ja joita mielellään otetaan lehtiin vastaan. Hän sanoi, että voisimme ottaa kunnian asiaksi levittää Sunnuntai-lehteä, joka valmistaa maaperää teosofialle.

Keskustelussa oli kulunut aika nopeasti ja täytyi se tähän lopettaa, sillä samassa salissa alkoi pian juhlakonsertti. Kaikkien puhujien lausunnoissa ilmeni vilpittömän harrastus ja into teosofisen asian edistämiseksi Suomessa. Puheenjohtaja ilmoitti, että itse keskustelu sellaisenaan on vastauksena keskustelun aiheelle.

Jussi Snellman
vuosikokouksen kirjuri.

Vuosikokouksen ja keskustelukokouksen pöytäkirjat tarkastanut vertaamalla pikakirjotettuihin muistiinpanoihin.

12. VII. — 1916.

V. H. Valvanne,
kokouksen pikakirjuri.

Vuosikokouksen juhlat.

Vuosijuhla alkoi seurustelukokouksella juhannusaattona Papulan vuorella. Kello 7 jälkeen alkoi Papulan rinnettä ylös astua yksi ja toinen juhlavieras, siinä jo mäkirinteellä tavattiin ensimmäiset tuttavat sekä vaihdettiin ensimmäiset hymyilevät tervehdykset. Vuoren päälle kokoontui vähitellen lukuisa joukko, useimmat tuttuja edellisistä vuosijuhlista. Näyttää siltä, että ne jotka kerran ovat olleet mukana, eivät voi jäädä tulematta jos suinkin on tilaisuutta. On kuin joku side sitoisi, voima vetäisi lähtemään vielä viime hetkessä, vaikka ehkä sen ja sen esteen takia oli päätänyt tällä kertaa jäädä kotiin.

Siirryttiin siitä vähän rauhallisemmalle puolelle vuorta, mistä näki yli Viipurin vanhan kaupungin sekä meren mutkaisten lähtien. Ilma oli kylmäkö, puolipilvinen, sellainen tavallinen Suomen suven juhannus. Suomi on kylmä maa ja sen kansa hiljai-

nen, mieltävä kansa. Kuinka huonosti tähän luontoon sopisikaan hilpeä, tulinen, vallaton väki? — Painoiko erityisesti mieliä maailman nykyinen tila? Tunnelma tuntui pidätetyltä, huolimatta Viipurilaisten ystävällisestä vastaanotosta. (Aspektit olivat juhannuksena oikein hyvät.) Viipurilaisten puolesta juhlien innokas isäntä *Otto Mölsä* lausui lämpöisesti vieraat tervetulleiksi. Ja kohta myös kuuma kahvi vehnäsineen auttoi osaltaan mielialaa kohoamaan. Pieni, hyvin harjoitettu sekakuoro lauloi tunnelmallisia laulujaan, joita kuuntelemaan pysähtyi myös moni paikalle sattunut vieras. Ja niin kului juhlien aatto kauvas valoisaan yöhön.

Juhannuspäivä kului viralliseen kokoukseen sekä keskusteluun; illalla oli Antti Väänäsen viulukonsertti *Armas Rankan* avustamana.

Sitten sunnuntaiksi oli järjestetty varsinaiset juhlallisuudet. Kello 1/2 11 a. p. oli Kansakoulun kauniisti koristetussa juhlasalissa itse vuosijuhla, johon saapui yleisöä salin täydeltä. Ohjelman alkoi sokea soittaja hra *Varjonko* jonka herkkää, sielukasta soittoa yleisö hartaudella kuunteli. Samoin saatiin kuulla erään Viipurilaisen rouvan miellyttävää soololaulua, jota hra *Varjonko* pianolla säesti. Senjälkeen *Pekka Ervast* piti vaikuttavan esitelmän aineesta: teosofinen itsekasvatus veljeyteen ja vapauteen, asetaen kuten aina sanansa niin selvään ja yksinkertaiseen muotoon, että sellainenkin voi helposti seurata ja ymmärtää, joka ensi kertaa kuulee teosofiasta puhuttavan. Hänen puheensa takana on aina omaan elettyyn kokemukseen perustuva vakaumus ja tieto joka antaa hänen esitykselleen vakuuttavan voiman sekä erityisen viehätöksen. Esitelmän jälkeen rouva *Anna Angervo* esitti kauniisti kantavalla äänellään muutamia lauluja *Armas Rankan* säestämänä. Seurasi sitten melodraama, Andersénin satu: Viimeisenä päivänä, johon erityisesti tätä tilaisuutta varten *Oskar Merikanto* oli laatinut kuvaavan, vaikuttavan musiikin. Rva *Hilda Pihlajamäki* lausui sadun suurella taidolla ja antaumuksella, tarkkaan seuraten musiikin kulkua, jonka huolellisesti soitti *Armas Rankka*. Vielä saatiin kuulla *Viipurin teosofisen köörin* soinnukkaasti ja hienosti esittämiä lauluja, taitavan johtajansa ohjaamana.

Samana päivänä kello 7 illalla alkoi Idän Tähtien juhla, jossa samoin oli rikas ohjelma, jonka suoritus joka suhteessa oli onnistunutta. Tri *V. Angervo* piti innostuneen puheen ja *V. H. Valvanne* mieltäkiinnittävän esitelmän; herrat *Varjonko* ja *Armas Rankka* esittivät pianonsoittoa; rouva *Olga Salo* lausui inspiroidun kauniisti vuoropuhelun Mestarin ja oppilaan välillä; teosofinen kööri esitti jälleen uusia lauluja; rva *Anna Angervo* lauloi yksin sekä yhdessä miehensä tri *Angervon* kanssa m. m. erittäin

kauniin „tähtilaulun“, jonka *Axel von Kothen* on säveltänyt. Yleisöä oli tässäkin tilaisuudessa sangen runsaasti.

Juhlat päättyivät maanantaina laivamatkalla Monrepos'hon, jossa Teosofinen Nuorisoliitto oli järjestänyt juhlaohjelman. Ensin kierreltiin tämän kuuluisan puiston somia käytäviä ja ihailtiin sen hyvin hoidettuja istutuksia sekä siimesrikkaita puita, kunnes torven soitto kutsui kaikkia koolle Väinämöisen patsaan luo saaren äärimmäiseen niemeen. Siinä laulavan Väinön vierellä maisteri *Vartiainen* piti lennokkaan puheen Kalevalan kansalle sen menneestä muinaisuudesta, suurista sankareista, laulun ja soiton, tiedon ja taidon taitajista ja tallettajista sekä heidän jättämästään pyhästä perinnöstä Kalevalan lauluista. Hän kuvasi kokemuksestaan syrjäisten salojen hämääriä pirtejä, missä vielä vieras voi kuulla vanhan, viisikielisen kanteleemme kajahtelevan jonkun ijäkkään, yksinäisen runolaulajan polvilla. – Kauniisti puhui tuo Karjalan mies ja vangitsi kuulijain mielet. Kansamme henki sinä iltana voimakkaana keskellämme asui. Jo heräsi ja pääsi valloilleen karjalaisten herkkä mieli, runoja lausuttiin, loppumattomiin kajahteli laulu, yllättäen vielä pois lähteviä milloin miltäkin taholta. Ei ihme, että Kalevala on säilynyt juuri Karjalassa, runon ja laulun, herkän, innostuvan hengen ihanassa maassa.

Laivalla laskettiin lopuksi muutamalle kauniille niemelle, missä oli yhteinen päivällinen sekä viimeinen hyvästijättö.

Kaunis, sisältörikas ja sopusointuinen oli tämä IX vuosijuhla, josta olemme kiitolliset Viipurilaisille veljille.

Pöytäkirjan tarkastaneet ja oikeaksi havainneet:

Unto Nevalainen.

Mandi Tukiainen.

Ylisihteerin vuosikertomus.

Kulunut vuosi 1915 osottaa ainakin jonkun verran edistystä edellisiin vuosiin verrattuna. Niinpä jäsenluku on huomattavasti kasvanut levottomista ajoista huolimatta. V:na 1914 kasvoi Seuran jäsenluku 9 hengellä, viime vuonna 38 hengellä. Muutokset olivat seuraavat:

Uusia jäseniä kirjottautui 62, entisiä liittyi uudelleen 3, yhteensä 65. Kuolleita 3, Amerikkalaiseen osastoon siirtyneitä 3, erotettu jäsenmaksujen laiminlyönnin takia 20, eronnut 1, yhteensä 27.

Uusia loosheja syntyi vuoden aikana kaksi entisistä lukurenkaista, toinen nimeltä „Korventuli“ Vihantiin, toinen nimeltä „Tie“

Savonlinnaan. Edellisen puheenjohtaja on Matti Erkkilä-Suomela, jälkimäisen tuomari Unto Nevalainen. Hyvin ilahuttavaa on taas nähdä looshien lisääntyvän, sillä viimeinen looshi perustettiin jouluna 1911. Loosheja on nyt Seurassamme 24. Jos looshit todella ovat eloisia ja toimivia, tapahtuu niissä teosofinen ja henkinen kehitys varmemmin ja vakavammin kuin milloin jäsenet ovat hajallaan ja vieraita toisilleen. Erittäin ilahuttavaa on, kun maaseudulle, jopa liikereitistä etäämmälle, syntyy looshi omasta alotteestaan.

Myöskin muussa suhteessa huomataan edistystä. Niinpä vaki-naisten kiertävien puhujien puute, josta viime vuosikertomuksessa huomautettiin, on tullut korjatuksi, kun vuoden lopulla harras ystävämme ja työntekijämme J. R. Hannula kokonaan antautui liikkeen hyväksi työskentelemään, luopumalla entisestä toimestaan. Vuoden lopulla hän jo kierteli Lounais-Suomen maaseutupitäjissä, pitäen puheita ja myyden kirjoja, ja on tätä tointa yhtä väsymättömästi jatkanut kuluvan vuoden aikana. Kaikki varmaan, toivomme, että hänelle riittäisi voimia tässä vaativassa työssä.

Hyvin huomattavan alotteen on tehnyt Sampo-looshi Viipurissa, toimeenpanemalla jatkuvan kurssin teosofisessa tutkimustyössä. Saamatta apua muualta on se näissä kurseissa käsitellyt hyvin laajoja aineita, ja jos tulokset sen omasta mielestä eivät olisikaan suuret niin — ensimmäinen askel on aina vaikein.

Turussa Tampereella ja Iisalmessa on luettu ääneen esitelmiä yleisölle, ja Mikkelissä ovat tri Angervo ja Lahja Leppänen jatkaneet luentojaan. Kotkassa on hra Kalkio puhunut ja Tampereella, Pispalassa, Nokialla ja Toijalassa on op. Kyösti Laine pitänyt esitelmiään. Helsingissä ylisihteeri on säännöllisesti joka sunnuntai pitänyt esitelmän ja sitäpaitsi kerran viikossa kysymysoillan. V. H. Valvanne kulki toukokuussa Lahden, Tampereen, Vaasan, Kurikan, Nokian ja Turun loosheissa sekä sitäpaitsi Jyväskylässä, pitäen sekä julkisia esitelmiä että looshikokouksia.

Vuosikokous pidettiin juhannuksen aikana neljä päivää kestäväenä Mikkelissä. Tämä vuosikokous oli huomattava runsaasta taiteellisesta ohjelmastaan sekä yleisön lukuisasta osanotosta. Vuosikokouksen jälkeen piti ylisihteeri kymmenen luentoja sukupuoliasiaa Itälän huoneustossa pienemmälle piirille.

Marraskuun 17 p:nä pidettiin Helsingissä looshien yhteisestä toimesta juhla Seuran 40-vuotisen olemassaolon muistoksi. Juhlaan oli kutsuttu kirjallisesti myös kaikki paikkakunnalla asuvat entiset jäsenet ja se muodostui erittäin juhlalliseksi. Tilaisuudessa Pekka Ervast piti puheen Cagliostrosta, V. H. Valvanne Teosofisen Seuran merkityksestä jäsenilleen, säv. Erkki Melartin esitti soittoa j. n. e. Loosheista ainakin „Korventuli“ Vihannissa, tur-

kulaiset looshit ja Valontaimi Joensuussa muisti tätä päivää juh-
lalla.

Vuosikokouksessa tehtiin kaksi uutta aloitetta: teosofisen viikkolehden perustaminen ja lasten lootustyö. Edellinen, Saturnuksen vallitessa päätetty, ei semmoisenaan onnistunut. Valmistavat työt oli tosin jo tehty ja lupakin saatu „Etsijä“-nimiselle lehdelle, mutta toimittajan sairastuessa täytyi koko aie keskeyttää. Jos voimakkaat liikkeelle pannut ajatukset synnyttävät tuloksia, voi pitää tämän aikeen seurauksena viikkolehti Sunnuntain perustamisen, joka tapahtui vuoden viime kuukausina, sillä tämä lehti osotti alusta pitäin myötätuntoaan teosofialle, ottaen avustajikseen teosofismielisiä henkilöitä.

Toinen yritys, lasten lootustyö synnytti suoranaisempia tuloksia. Lootuskouluja perustivat Kalervo-looshi Oulunkylässä, Vågen y. m. looshit Helsingissä ja Viipurin Sampo-looshi. Toivottavaa on, että muutkin looshit aikaa myöten seuraavat näiden esimerkkiä.

Kalervo-looshin tekemästä aloitteesta pidettiin kevätpuolella muutamia yhteisiä keskustelukokouksia kaikkien helsinkiläisten looshien ottaessa osaa. Niissä oli ohjelmana yksinomaan keskustelua sellaisista kysymyksistä kuin veljeydestä, teosofisesta propagandasta ja Idän Tähtien aatteesta. Nämä olivat erittäin huomattavia tilaisuuksia, koska erilaiset mielipiteet vapaasti saivat taittua keskenään.

Muutamia henkilömuutoksia tapahtui vuoden aikana teosofisella työkentällä. Yliopp. Harald Tanner, joka muutaman vuoden ajan oli palkatta hoitanut Teosofista Kustannusliikettä huomattavalla kyvyllä, erosi tästä toimesta toukokuussa siirtyen jatkamaan lukujaan. Seuran apulaissihteeri V. H. Valvanne sairastui syksyllä vaikeasti keuhkotautiin ja erosi tästä y. m. toimistaan läheteäkseen terveyttään hoitamaan. Hänen sijallensa Seuran hallintoon valittiin rva Ida Heliö. Hra Toivo Vitikka erosi Idän Tähtien sihteerin toimesta ja hänen tilalleen nimitettiin V. H. Valvanne, vaikka toimi hänen sairastuessaan siirtyi rva Anna Arvidssonille.

Seuran haaraliikkeistä on Teosofinen Nuorisoliitto ripeästi toiminut Helsingissä ja erikoisena piirteenä on huomattava Nuorten Osaston perustaminen, jossa vielä nuorempi polvi vanhempien jäsenten johdolla harjoittaa veljellistä ja herättävää yhdessäoloa. Turussa on myöskin nuoriso-osasto eloisesti toiminut, pitäen säännöllisesti kokouksia teosofisessa huoneustossa.

Idän Tähtien Järjestö piti vuoden alkupuolella kuukautisia kokouksiaan Helsingissä, mutta vuoden loppupuolella järjestettiin uuden sihteerin toimesta pientä ryhmätyötä useammilla paikkakunnilla.

Naisliitto alkoi Helsingissä pitää kokouksia syksypuolella.

Helmikuun 28 p:nä täytti Veikko Palomaa, puhuja ja kirjailija, 50 vuotta. Hänen luokseen oli kokoontunut lukuisa ystäväpiiri, joka ojensi hänelle Seurau keskuudessa kootun muistolahjan, seitsemättä sataa markkaa. Hänen samana vuonna ilmestyneet muistelmansa „Kohtalon Koulussa“ ansaitsevat, että jäsenemme niihin tutustuvat.

Kannatusliiton avustamana kävi rva Hanna Ruuskanen vuoden alkuosalla Norjassa, missä hän avusti sikäläistä liikettä kirjain myyjänä. Siellä saaduista vaikutelmistaan huomasi hän m. m., että Suomen kansa on paljon vastaanottavaisempi teosofian sanomalle kuin Norjan kansa.

Oulun Aatto-looshi ja Iisalmen Valoa kohti-looshi ovat vuokranneet oman huoneuston itselleen ja Kurikan Etsijä on saanut eräältä jäseneltään oman erikoisen huoneen kokouksia varten. Teos. Nuorisoliiton luentosali Bulev. korjattiin ja vihittiin juhlallisesti tarkotukseensa uudessa kunnossaan.

Tästä näemme, että liikkeemme elää ja pysyy voimissa, vieläpä hiljalleen edistyy. Tehtävämme onkin säilyä niin elinvoimaisena kuin mahdollista läpi nykyisen kriittillisen ajan. Tulee sitten vielä aika, jolloin meidänkin Seuramme saa kasvaa ja kehittyä arvaamattoman laajasti. Sitä odotellen toivokaamme, että Mestarien siunaus nyt ja aina lepää yllämme.

Pekka Ervast.

S. T. S. Ylisihteeri.

Looshien toiminta vuonna 1915.

Kalevala Helsingissä. Nyt päättyneenä toiminnanvuotena on looshin työjärjestelmä jatkunut entisessä hengessä. Joka toiminnan-kuukauden ensi maanantaina on pidetty n. s. virallinen eli kuukausikokous. Näistä kokouksista on yhteensä kertynyt 17 pykälää pöytäkirjaa.

Jos kuukausikokouksesta on jäänyt aikaa, on se enimmäkseen käytetty keskusteluun.

Viikkokokouksissa on mietiskelykirjana käytetty Hiljaisuuden Ääntä. Tutkimuskirjana on luettu Aikain Viisaukskirjasta luvut 10 - 12 ja kirja Ihminen ja hänen ruumiinsa sekä luettu muistiinpanoja vuosikokouksessa Mikkelissä pidetyistä esitelmistä ja Ylisihteerin pitämästä luentosarjasta. Tutkittavan kohdan on joku ottanut erikoisesti valmistakseen ja on hän keskustelun alussa selostanut sen kokoukselle ja esittänyt keskustelukysymyksiä sen johdosta ja on ne yhteisvoimin etsitty ja sitten pohdittu. Tunnelmana kokouksissa on ollut vakava keskittynyt tutkimustyö.

Kuten edellisinä toiminnanvuosina on looshi nytkin pannut toimeen useita juhlatilaisuuksia, joitten ohjelma on ollut sisällösrikas.

Poikkeuksellisten olojen tähden ei looshi ole voinut toiminnanvuoden kesäkuukausina panna toimeen n. s. ulkoilmakokouksia.

Luottaen yhä varmempaan tulevaisuuteen lähtee looshi taitavaltamaan eteenpäin, odottaen suojelijainsa, Mestarien kannatusta ja siunausta edelleenkin.

Looshin jäsenluku on tänä päivänä 60.

Helsingissä, maalisk. 6 p. 1916.

Veikko Palomaa,
pöytäkirjuri.

Kalervo Oulunkylässä. Looshi on työskennellyt pääasiallisesti edellisen vuoden ohjelman mukaan. 34 kokousta on pidetty, joissa jäseniä on ollut läsnä keskimäärin n. 15.

Kokouksen ensimmäinen tunti on käytetty edellisessä kokouksessa valitun mietiskely aiheen keskusteluun. Toinen tunti esitelmään, jonka joku jäsenistä on pitänyt, tai keskustelu kysymykseen. Joka toinen viikko on läksyn muodossa tutkittu kirjaa „Ihminen mistä ja mihin“ y. m.

Kevättalvella pyydettiin pääkaupungin loosheja yhteiseen keskustelukokoukseen Tonttulaan. Osanotto oli runsas ja keskustelu innokasta. Seuran täyttäessä 40:tä vuotta toimeenpani looshi onnistuneen juhlan Helsingissä. Vielä on mainittava looshin ylläpitämä Lootuskoulu seudun lapsukaisille.

Vuoden varrella kadotti looshi useita toimivia jäseniään m. m. sihteerinsä, joka sairauden tähden muutti pois paikkakunnalta ja aleni looshin jäsenluku vuoden lopulla 20:neen.

Virkailijoina olivat: Hj. Arvidsson puheenjohtajana, V. H. Valvanne sihteerinä ja Emilia Hiisivaara varasihteerinä.

Emilia Hiisivaara.

Etsijä Kurikassa. Vuosikertomuksemme on nyt lyhyt. Tosin olemme talvisaikana entiseen tapaan kokoontuneet melkein joka sunnuntai k:llo 4 jälkeen, ja on näissä kokouksissa tavallisesti luettu useampiakin teosofisia kirjoja, sekä keskusteltu teosofisista kysymyksistä, mutta kun jäsenluku on pieni, ainoastaan 7 ja kun niilläkään ei ole ollut kaikilla tilaisuutta saapua kokoukseen, niin on toiminta ylimalkaan ollut laimeata. Rahaston ja kirjaston hoitajana on toiminut Naemi Saari, ja pöytäkirjurina Matti Halme.

Matti Virtanen,
puheenjohtaja.

Sampo Viipurissa. Seura on tällä yhdeksännellä toimintavuodellaan kokoontunut 10:nä kuukautena. Kokouksia on ollut kaikkiaan 40, niistä 6 perhejuhlaa ja 3 ulkoilmakokousta. Kokouspaikkana on ollut entinen huoneusto. Kokouksiin osanotto on ollut vilkas, etenkin mitä tulee yleisiin kokouksiin.

Kokousten kirjallisena ohjelmana ovat olleet alkuvuodesta Raamatun tutkistelu ja myöhemmin Hiljaisuuden ääni, Sydämen oppi, Valoa tielle ynnä kerran Bhagavad Gitä. P. Ervastian Ihmissielun kaksi tietä. Teosofisen liikkeen tarkoitus. Yleinen veljeys. Puhtauden ihanne. V. H. Valvanteen Teosofia ja nykyaika sekä Jälleensyntymisen tapahtuminen. Sen ohessa on keskusteltu eri aloja käsittelevistä kysymyksistä. Yleisiä kokouksia varten on varustettu esitelmiä eri aineista. Kokoukset on aloitettu soitolla, laululla ja mietiskelyllä.

Perhejuhlat ovat vanhaan tapaan olleet runsasohjelmaisia ja osanotto ulkoapäinkin runsas. Niihin on nytkin kuten ennen saatu arvokasta apua ulkoapäin laulun, soiton, esitelmien ja lausunnan muodossa. Vielä on viikonvarrella pidetty lukuiltoja, joiden ohjelmana on ollut Danten: *Divina comedia* ja Tuhannen ja yksi yötä. Ulkoilmakokoukset ovat olleet vapaita keskustelukokouksia luonnon keväisessä helmassa.

Mietiskelyaiheina ovat alkuvuotena olleet kuukausittain:

- Tammikuussa: Suvaitsevaisuus.
- Helmikuussa: Oikeus.
- Maaliskuussa: Kärsivällisyys.
- Huhtikuussa: Hartaus.
- Toukokuussa: Tyynimielisyys ja loppupuolella:

„Miten voisimme sopusointuisesti suhtautua teosofiseen työhön ja sen ohessa looshityöhön.“

Nöyryys. Auttavaisuus. Velvollisuus. Kestävyys. Armahtavaisuus. Kieltämys. Elämän kauneus. Miten voisimme valmistaa itseämme tuntemaan ja vastaanottamaan tulevaa Maailmanopettajaa?

Keskustelukysymyksinä ovat olleet: Mikä on teosofisen seuran tarkoitus? Musta ja valkoinen Magia. Mitä on Esoteerinen koulu ja mitä siellä opetetaan? Onko kouluun pääsyn ehtona 2 vuoden jäsenyys Teos. seurassa? Onko sieltä saadut tiedot pidettävät kaikilta salassa ja miksi? Täytyykö vaijeta vaikka Totuuden nimessä kysytään ja myös vaikka voisi vastata? Millä tasolla se toimii? Ketä tulee auttaa ja missä tapauksessa. Miten Esoteerinen koulu käsittää Mestari käsitteen? Karmajooga luonteena. Onko lihan syönti esteenä henkiselle kehitykselle ja valitseeke sama suhde nautinto- ja narkotisiin aineisiin nähden?

Totuutta etsiessä ilmenevät kokemukset ja vaikutteet. „Astrologisia kausia“-nimisen Tietäjän kirjoituksen johdosta Veljeys-aatteen käytännössä toteuttaminen. Teosofinen terminologia Uranusluonne. Millä perusteella rakkaus isänmaahan ja kansaan sanan tavallisessa merkityksessä on oikeudenmukaista ja millä tavalla voimavirran ulospäinen leveneminen kansallisista puitteista tapahtuu? Mitä tarkoitetaan kynnyksenvartioilla ja mikä suhde eli vaikutus niillä on ihmisen sieluelämään. Hengitys harjoituksista. Onko teosofisesti heränneiden oppialalle antautuneiden henkilöiden ruvettava papiksi levittääkseen kirkkoon teosofista mailmankatsomusta? Koska muutamat salatieteilijät väittävät, että ihminen ruumistuu aina 7 kertaa peräkkäin miehenä ja taas naisena, niin onko otaksuttava, että joku ihminen oltuaan 7:tenä ruumistuksenaan naisena seuraavana syntyy miehenä ja koskeeko tämä ruumistuminen yleensä fyysillistä puolta vai periaatteita? Voidaanko olettaa, että kansallishaltija kantaisi kansan syyruumista?

Jonkinlaisena virkeämpään toimintaan pyrkimisen ilmauksena oli yritys teosofisten kurssien toimeenpanemiseen. Kurssit toimeenpantiin kyllä, vaan eivät vastanneet tarkoitustaan, kun meiltä itseltämme puuttui yritteliäisyyttä ja luotimme vain ulkoapäin tulevaan apuun, joka toivo tällä kertaa pettikin. Kurssiohjelmistona mainittakoon lukuaineina: P. Ervastian: Ennen vihkimystä. Aikamme kaipaus. Teosofia ja Suomen kansa. Annie Besantin: Joo-gasta, Hatha- ja Raja-jooga. Jälleensyntymisen tapahtuminen. Jälleensyntymisen syyt. Suomennoksena: Mestarit ja tie niiden luo. P. Ervastian: Mitä on henkinen elämä ja kuinka voimme sitä itsessämme kehittää. Teosofia ja maailman uskonnot. Oliko Jesus Jumala vai ihminen? Soveltuuko Jeesuksen oppi nykyajan ihmiselle? Onko kristinuskollakin salainen puoli. Luentoaineina olivat: Viktor Mökkösen: Teosofia laajemmassa merkityksessä ja kaksi luentoa Astrologiasta yleensä. Otto Mölsän: Karma. Jälleensyntyminen. V. Palomaan: Yhteishyvästä. Sielu ja henkielämän lait. Salatiede Sielun pelastus. Symboliikka ja Allegoria. Opett. Petäjäniemen: Teosofian tietopuolinen merkitys. Alemman minän kehitys. Allekirjoittaneelta: Teosofia eri puolinen muihin maailmankatsomuksiin verrattuna. Kaikkeusaate. Rakkauden mysterio ja sielun alkemia. Salatiede pääpiirteissään. Uni ja kuolema.

Yleisissä kokouksissa ja juhlissa pidetyistä esitelmistä mainittakoon: J. Naukkarisen: Elämän tarkoitus. Maist. I. M. Vartiaseen Illusiooneista ja hallusinatiooneista. H. P. Blavatsky. Runous ja kaunolaisuus. Sininen onni. Neiti S. Laakkosen: Kalevala ja Raamattu teosofian kannalta katsottuna. V. Mökkösen: Teosofia. Astrologia. Tiede ja Uskonto. Mestarin tulosta Idän tähden järjestölle ja koko maailmalle. Marsin symboliikkaa. Allekirjoitta-

neen Mustä ja valkoinen Magia. Tunnelmani viime looshikouksesta. Mitä näemme, kuulemme ja tunnemme ja näiden aistimusten aiheuttajat eri kehitysasteilla. Sopusointu. Sähköinen ja magnetinen luonne ihmisessä. Mitä varten on ihmisellä puhekyky ja mitä se on?

Uutena ilmiönä looshityössämme on vielä mainittava Lotus-koulu, joka on menestyksellisesti toiminut syksystä saakka. Nuorisoliitto ja ompeluseura voidaan lukea vainajien joukkoon. Looshin sekakööri on toiminut, joskin laimeasti.

Kun luon yleiskatsauksen menneen vuoden toimintaan, niin huomaan, että olisimme voineet tehdä paljon enemmän ja parempaa, jos innostusta olisi ollut, mutta sitähan meiltä juuri puuttuukin. Komeilemme mieluummin lainahöyhenillä. Haaveilemme paljonkin, vaan haaveilutyön tulokset ovat häipyviä utukuvia, jotka eivät ilmene aineellisella tasollamme, jossa looshimme nyt kuitenkin toimii. Siis pois tyhjat haaveilut ja sijaan todellisuus innokkaan työn muodossa ja hedelmänä. Älkäämme olko heikkoja, kyvyttömiä olentoja, älkäämme myöntäkö sitä edes itsellemmekään, vaan muistakaamme korkeata päämääräämme, jonka tulisi velvoittaa meitä innokkaaseen toimintaan, ei omaksi vaan ihmiskunnan yhteiseksi hyväksi.

Kun nyt jätän toimeni looshin sihteerinä tällä kertaa, niin pyydän saada teille innostavana muistolauseena jättää seuraavat säkeet:

Ken pyrkii eespäin kehityksen tiellä,
Se hyökkäykset monet kestää saa.
Sen aineen hyökylaine tahtoo niellä,
Vaan pohjan vankemmaks' kur rakentaa,
Niin lailla kallion se kaikki kestää.

B. V. Juutilainen.

Lyyl Jäppinen.

Vågen Helsingissä. Looshi on säännöllisesti kokoontunut joka perjantai klo 7 i. p. ja kokoukset ovat olleet avonaisia ulkopuolella oleville. Ne on alotettu lyhyesti mietiskelemällä. Sitten on seurannut joku keskusteluaine, sen jälkeen on lausuttu mielipiteitä kevätkaudella luetusta Annie Besantin teoksesta „Elämä ja sen muotojen kehitys“ ja syyskaudella luetusta kirjastaan „Aikain viisaus“. Joka toinen kokouspäivä on ollut niinkutsuttu ohjelma-ilta, jossa jäsenet ovat selostaneet jotakin heille mieluista ainetta. Mielenkiinnolla kuunneltiin muun muassa looshimme jäsenen, Pekka Ervastin esitystä kristinuskosta. Looshi sai myös ilokseen kuulla eräänä iltana herra V. H. Valvannetta, joka selosti mrs Besantin Adyarissa vuosikokouksessa pidettyä puhetta j.n.e.

Työinto on ollut looshissa elävä, keskustelut vilkkaita ja mielenkiintoa herättävää laatua.

Syksymmällä lähetettiin kirjeitä kaupungin ulkopuolella asuville looshien jäsenille pyytäen heitä kirjeelliseen yhteistyöhön. Muuta ohjelmaa ei ole ollut.

Kaksi uutta jäsentä on tullut looshiimme, yksi on poistunut ja toinen siirtynyt lepoon toiselle puolelle. Jäsenten luku on nyt 12.

Looshin nykyinen johtokunta on valittu uudelleen. Puheenjohtaja Anna Masalin-Arvidsson; varapuheenjohtaja professori Heikel; sihteeri Signe af Hällström; rahastonhoitaja neiti Vilma Stadius.

Helsingissä helmikuussa v. 1916.

Anna Masalin-Arvidsson.

Aura Turussa. Looshi on vuoden kuluessa kokoontunut tavannukaisiin maanantai kokouksiinsa 33 kertaa. Vanhaa työjärjestystä noudattaen on niissä aluksi ollut soittoa ja mietiskelyä, jäsenten lyhyitä lausuntoja edellisessä kokouksessa sovitusta miettimisaineesta, puheenjohtajan toimittama kuulustelu tutkittavana olevasta kirjasta, jossa on edelleen käytetty A. B:n Aikain viisauksia sekä lopuksi, jos aikaa on riittänyt, jäsenten esittämiä kysymyksiä ja alustuksia ja keskustelua niistä.

Jäsenten keskisiä illanviettoja on ollut 3, niistä 2 yhteisiä ruots. looshin ja Teos. Nuorisoliiton kanssa: nim. 8 V. ja 17. IX. Lokak. 31 p. olivat looshin jäsenet kokoontuneet viettämään looshin 8:ttä vuosipäivää vaatimattomalla yhdessäololla.

Julkisia esitelmää ei looshi ole toimeenpannut; sen sijaan on toimittaja V. H. Valvanne vieraillessaan täällä pitänyt kaksi esitelmää: toukok. 25 p. aineesta: Kalevalan mysterioita ja toukok. 26 p. aineesta: Tie onneen. Yleisöä oli noin 40–50.

Lainakirjastossa, joka on avoinna yleisölle 4 kertaa viikossa, kesäkuukausina 2 kertaa, on vuoden lopulla 262 suomalaisia ja 224 ruotsalaista. Lainauksia on tehty 320 suom. ja 179 ruots.

Jäsenluku vuoden lopulla 19. Virkailijat: puh. joht. John Troberg, varapuh. joht. ja rahast. hoit. Emil Virta, sihteeri allekirjoittanut.

Työne Österlund.

Väinölä Kotkassa. Väinölä-looshin kulunut työkausi on kestänyt 27/12 14 – 12/12 15. Se on ollut yhä edelleen hiljaista, muutamien jäsenten ylläpitämää. Kokoukset ovat pidetyt sun-

nuntaisin klo 12 – 2 päivällä ja on niissä pääasiallinen sisältö ollut: mietiskely ja tutkinto.

Mietiskelyaihe on joko valittu kerraksi tai käytetty jotain jatkuvasti, kuten esim. rauha tai myös sarjoja niinkuin: hengen hedelmät Galat. 5: 22 johdolla.

Tutkimus kirjana on käytetty A. B. Aikain Viisaus.

Sen lisäksi on ollut vapaita selostuksia, luettu otteita eri kirjoista, keskusteltu eri kysymyksistä ja juoksevia asioita.

Kevättalvella v. 1915 pani looshi viitenä kuukautena toimeen vapaita luentotilaisuuksia yleisölle kerran kuussa, luennoitsijana hra V. Kalkio kysymyksistä: jälleensyntyminen, karma ja Mestari. Kokoukset, jotka alettiin lukemalla kappale kirjasta: Mestarin jalkain juuressa, olivat oloihin nähden sangen onnistuneet.

Looshin virkailijat ovat olleet puheenj. V. Kalkio, varalla A. Kankkunen, rahastonh. E. Helin, siht. Matty Penttinen ja ti. lint. rva Kankkunen ja hra Hannunen.

Jäsenluku on 9.

Väinölän puolesta

Matty Penttinen.

»*Valoa kohti*« *Iisalmessa*. Looshityömme on tänä vuonna saanut uuden sysäyksen, kun syksystä lähtien vuokrasimme itsellemme oman huoneuston. Siihen kuuluu kaksi huonetta, kirjasto-huone ja lukusali, sekä varsinainen looshihuone. Vuokraan ja huoneiden sisustamiseen, m. m. harmoniumin hankkimiseen ovat varat koottu jäsenien kesken. Huoneusto vihittiin tarkoitukseensa pienessä juhlatilaisuudessa viime marraskuun 7 p:nä, jolloin oli saapuvilla vieraita Kuopion looshista ja Kajaanin lukupiiristä paitsi muita asianharrastajia.

Tämän oman kodin hankkiminen on tehnyt mahdolliseksi alottaa työ ulospäin. Olemme talven kuluessa pitäneet yleisiä, sanomalehdessä ilmoitettuja, esitelmätilaisuuksia joka toinen sunnuntai. Niissä on luettu sekä jäsenien kirjoittamia ja kääntämiä, että muilta loosheilta lainattuja esitelmiä. *Kuulijoita on ollut oloihimme nähden runsaasti ja kun samat henkilöt säännöllisesti ovat luennoissa käyneet, toivomme, että esitelmistämme vastaisuudessa tulee koitumaan hyötyä.

Sisäinen looshityö on jatkunut entiseen tapansa. Olemme vuoden kuluessa tutkineet Annie Besantin kirjoja »Ihminen ja hänen ruumiinsa« sekä »Kristinuskon salainen puoli« läksytöinä. Muita kirjoja ja esitelmiä olemme lukeneet välillä. – Mietintä-aineina mainittakoon m. m. pyrkijältä vaadittavat luonteenominaisuudet »Valoa kohti« kirjan mukaan ja Vuorisaarnan autuuden

lupaukset. Looshin sisäisen elämän syventämiseksi olemme mietineet sellaisia aiheita kuin esim. „keskinäinen rakkaus“ ja „sopu-sointu“.

Puheenjohtajana toimii allekirjoittaja, sihteerinä on rouva Jenny Styf, rahastonhoitajana neiti Anni Mustonen sekä kirjastonhoitajina Emmi Autere ja neiti Anni Halonen.

Kyllikki Ignatius.

Tähti Vaasassa. Toiminta vuoden kuluessa on ollut yleensä entistä virkeämpää. Kokoukset on pidetty sunnuntaisin klo 12 – 2. On tutkittu ja harkittu monia eri aiheisia kysymyksiä. Vuoden alusta tutkittiin kirjoja: Ervast'in „Valoa kohti“ ja Besantin „Ihminen ja hänen ruumiinsa“. Kesän kolmena kuukautena ei ole pidetty kokouksia paitsi evästyskokous vuosikokouksen edustajalle sekä yksi kokous, jossa edustaja teki selkoa vuosikokouksesta. Syystoiminta alettiin laajemmalla selostuksella vuosikokouksen esitelmistä sekä senjälkeen tutkittiin Johanneksen evankeliumia. Loppuvuoden työ suunnattiin pääasiassa viikon evästyksiin eri aiheista, josta seuraavassa kokouksessa kukin lausui tuloksensa. Kokoukset alettiin mietiskelyllä, jonka aiheen esitti joku, edellisessä kokouksessa, määrätty jäsen. Ulospäisestä toiminnasta mainittakoon: hra Valvanteen esitelmät vieraillessaan täällä toukokuun 16 – 17 p.; kolme vuosikertaa Tietäjää on tilattu lukusaleihin: lentolehtisiä: Etsikäämme totuutta tilattiin 150 kpl., joita jäsenet ovat levittäneet. Looshin kirjasto, jatkuvasti yhtyneenä ostajain renkaaseen, käsittää kaikki suomenkieliset teos. kirjat. Lainauksia on tehty vuoden kuluessa jonkunverran laimeammin kuin ennen. Esitelmiä on pidetty jäsenten kesken joitakuuta. Jäseniä on liittynyt looshiin 2. Jäsenluku vuoden vaihteessa on 16. Virkailijat looshissa ovat entiset.

J. Forsell,
puheenjohtaja.

T. Laurila,
kirjuri.

Aurora Turussa murhemiellä ilmoittaa, että sitä on kohdannut suuri tappio, sillä se on menettänyt ansiokkaan ja rakastetun puheenjohtajansa Anna Masalin-Arvidssonin, joka on muuttanut pois paikkakunnalta. Kiitollisuuden osotukseksi hänen suuresta vaikutuksestaan looshiin sen työssä ja kehityksessä valittiin hän 20 p. tammikuuta looshimme kunniajäseneksi.

Looshi on vuotena 1915 pitänyt 30 looshikokousta, jotka ovat olleet vanhaan tapaansa säännöllisesti joka keskiviikkona. Kokouksissa on ollut keskimäärin 13 henkeä, niiden joukossa asiaan innostuneita ulkopuolella oleviakin. Annie Besantin „Aikain viisaus“ on ollut tutkimuskirjana, „Valoa tielle“ ja „Bhag.

Gitaa" mietiskelykirjoina. Työ on ollut jaettu entiseen tapaan tutkimus- ja ohjelmaitoihin. Selventääksemme perinpohjaisemmin teosofiset opit, on tutkimusta harjotettu siten, että jäsenet ovat vastanneet kysymyksiin viikon tutkimusten johdosta. Ohjelmailloista on erityisen mielenkiintoisena mainittava muuan Svedenborgilta.

Looshi on saanut muutamilta jäseniltään lahjaksi urkuharmoniumin, joka on ollut tunnelman lisääjänä sekä looshikokouksissa että luennoissa.

Pääsiäisenä kävi looshissamme tervetullut ja innostusta herättävä vieras, herra V. H. Valvanne. Seuran merkkipäivät 8 p. toukokuuta ja 17 p. marraskuuta vietettiin tavanmukaisesti yhdessä suomalaisen looshin kanssa.

Kirjasto on pidetty avoimena yleisölle 4 kertaa viikossa; kesäkuukausina kuitenkin vain 1 ja 2 päivää viikossa, josta on ollut ilmoitus paikkakunnan lehdissä. Kirjastossa on 215 ruotsalaista ja 262 suomalaista nidettä ja vuoden kuluessa on 179 ruotsalaista ja 320 suomalaista lainannut sieltä kirjoja.

Looshin jäsenluku on 14. Johtokuntaan kuuluu allekirjottanut puheenjohtajana, neiti Anna Wilenius sihteerinä, neiti E. Wilenius kassanhoitajana.

Turussa 5 p. maaliskuuta 1915.

Suoma Telenius.

Valontaimi Joensuussa. Kulunut vuosi muodosti looshimme seitsemännen toimintavuoden, jonka johdosta vuosipäivänä järjestimme looshin keskuudessa erityisen juhlan ohjelmineen. Samalla kertaa vietimme myöskin Teosofisen Seuran 40-vuotisjuhlaa, sillä looshimme ja Teosofisen Seuran vuosipäivä on sama.

Tämän vuoden aikana on looshista katsottu eronneeksi 2 jäsentä maksamatta jätettyjen vuosimaksujen takia. Mutta niiden sijalle on tullut 2 uutta jäsentä, niin että entinen jäsenluku 15 on pysynyt ennallaan.

Looshikokouksia on pidetty entiseen tapaan säännöllisesti kerta viikossa, nimittäin sunnuntaisin, ja ovat ne olleet suljettuja paitsi joka kuukauden viimeinen, joka on ollut julkinen. Viime-mainitussa on ollut läsnä aina joitakin teosofiaan kiintyneitä henkilöitä.

Kokouksemme tänä vuonna ovat olleet entistä vilkkaammat, ja ovat jäsenet olleet niissä lukuisasti läsnä. Kokouksemme ovat tavallisesti alkaneet soitolla ja laululla. Sitten olemme siirtyneet mediteeraamaan jotakin ennalta määrättyä hyvettä tai muuta tärkeätä aihetta. Tämän jälkeen on seurannut aiheen lähempi pohjustus, jonka laatiminen kulloinkin on ollut eri henkilöiden teh-

tävänä. Aiheen ja pohjustuksen johdosta on tavallisesti ollut vilkasta keskustelua. Sen perästä on luettu monellaisia teosofisia teoksia ja muita kirjoituksia, jotka vuorostaan ovat aiheuttaneet mielenkiintoista ajatuksenvaihtoa.

Tänä vuonna ei ole looshimme järjestänyt yhtään iltamaa ulospäistä työtä varten, vaan sen sijaan on toimintamme yksinomaan suunnattu sisäänpäin.

Kirjastoa, jonka teoksien lukumäärää on taas jonkun verran lisäty, on yleisö ruvennut yhä enemmän käyttämään.

Looshimme virkailijoina tänä toimintavuotena ovat toimineet allekirjoittanut puheenjohtajana, rva Anna Luikko varapuheenjohtajana ja rahastonhoitajana ja rva Selma Kilpeläinen sihteerinä.

Aleks. Törrönen.

Vipunen Kuopiossa. Looshimme toiminta kuluneena vuotena on suuremmaksi osaksi ollut hiljaista ja suljettua, sisäistä työskentelyä. On koetettu oppia syventymään jumalalliseen viisauteen ja siinä tarkoituksessa tutkittu kirjaa „Aikain viisaus“, sekä monia muita esitettyjä kysymyksiä. Mutta kaikki looshimme jäsenet eivät ole olleet työssämme mukana, muutamilla ei ole ollut siihen tilaisuutta ja muutamat eivät ole vielä jaksaneet päästä käsittämään yhteisen toiminnan tärkeyttä.

Ulospäisestä toiminnastamme on mainittava, että kirjastomme saatiin viime huhtikuussa yleisölle sopivaan julkiseen paikkaan, nim. Musiikki- ja Paperikauppaan. Samaan paikkaan järjestettiin joulukuulla myöskin julkinen Teosofinen kirjakauppa. Yleisö vaan ei ole vielä kumpaakaan ryhtynyt käyttämään siinä määrässä kun toivottavaa olisi. Kun kirjoista on kannettu lainausmaksuja yleensä 5 pnia niteeltä, on näitä maksuja kertynyt Smk. 14: 80.

Vuoden lopulla on ollut 4 julkista kokousta, joissa on pidetty tai luettu esitelmiä tai muita esityksiä, ja vastattu tehtiin kysymyksiin. Olemme huomanneet, että „eloa“ olisi paljon, mutta työväkeä vähän ja nekin vähäkykyisiä ja vähätaitoisia, mutta koitamme tehdä minkä vaan voimme, ja olemmekin päättäneet alkavalla vuodella pitää toistaiseksi julkisia kokouksia joka sunnuntai.

Jäseniä oli vuoden alussa looshissa 15:sta, vuoden kuluessa on tullut uusia 2 ja lisalmen looshista 1, joten jäsenluku on nyt 18.

Looshimme virkailijoina ovat olleet: puheenj. allekirjoittanut, sihteerinä ensin neiti Ida Väyrynen sitten herra John Gustafsson ja taloudenhoitajana Pekka Heino.

Kuopiossa 10 p. tammik. 1916.

H. Keinänen.

Otava I Mikkelissä. Seitsemäs toimintavuosi on kulunut. Armoitettu maamme on edelleen saanut elää rauhassa suuren maailmansodan aikana, vaikkakin naapurimaamme Ruotsin epävarma suhtautuminen puolueettomuuden säilyttämisen suhteen on aiheuttanut melkoista pelkoa täällä. Että olemme saaneet elää rauhassa, on, kuten sanottu, suuri armo. Vastuu, jonka tämä erikoisasema meille asettaa, olisi meidän teosofeina tunnettava niin syvästi, että edes jossakin määrin voimmme esimerkillä vaikuttaa vaimentavasti tässä kurjien intohimojen pyörteessä, intohimojen, jotka pohjattoman ahneuden aiheuttamassa tunnottomuuden muodossa ilmenevät terveestä maalaisväestöstä alkaen — hamaan suurimpiin liikkeenharjoittajiin asti. Siten omat kansalaisemme, useimmissa tapauksissa ilman mitään pätevää syytä, tekevät toimeentulon kovin vaikeaksi ja aiheuttavat taloudellista laatua olevia kärsimyksiä vähäosaisille veljillemme. Sellainen menettely synnyttää huonoja seurauksia, ja oppia syiden ja seurauksien lahjomattomasta yhteenkuuluvaisuudesta, tulisi meidän sentähden varsinkin nyt mitä pontevimmin levittää, sitä omalla elämällämme elävöittäen ja osoittaen mahdolliseksi käytännössä toteutettavaksi. Ehkä sitä tietä tulisimme lähemmäksi oikeata elämisen taitoa, jonka salaisuuden yksi ainoa sana sisäänsä kätkee elämän suurimpana viisautena. Ja se sana on: Rakkaus.

Toimintamme on muuten ollut samallaista kuin ennenkin. Säännölliset looshikokoukset talvikuukausina sunnuntaisin klo 1 päivällä Itälässä sekä kyselyillat kuukauden ensimmäisenä tiistai-iltana kello 7, ovat olleet sen ulkonaisia merkkejä. Mitä toiminnan tärkeimpään puoleen, sisäiseen ponnisteluun tulee, on selostus siitä luettavissa ainoastaan hengen kaukosilmällä.

Tutkimuksenalaisena on ollut H. P. B:n Salainen oppi. Tohtori V. Angervon ja hra Lahja Leppäsen pitämät *julkiset esitelmät*, keskimäärin yksi kuukaudessa, ovat nekin entiseen tapansa jatkuneet arvokkaiden musiikkiesitysten ohella joko kauppias E. Suhosen elävienkuvien katsomossa tai yhteiskoulun juhlasalissa, aina runsaslukuiselle kuulijakunnalle.

Virkillijoina ovat olleet entiset, nim. puheenjohtajana toht. V. Angervo, rahastonhoitajana rouva Anna Angervo ja sihteerinä hra L. Linnala. Tuloja tai menoja ei ole ollut, sillä pääsymaksuja ei ole kannettu ja innokas puheenjohtajamme on työnsä lisäksi suorittanut vielä kaikki menotkin mitä looshilla on ollut.

Jäsenluku, joka vuoden alussa oli kahdeksantoista, on lisääntynyt kahdella sekä vähentynyt kahden henkilön paikkakunnalta muuton johdosta samalla luvulla, joten luku edelleen on 18.

Kirjastossa oli vuoden alussa 115 nidettä ja on se lisääntynyt yhdellätoista, joten niteiden luku nyt on 126.

Mikkelissä toukokuun 23 p. 1916.

V. Angervo.

Lenni Linnala.

Majakka Lahdessa. Kokouksia on pidetty joka sunnuntai ja on niissä luettu m.m. Uutta Testamenttia, Teosofia henkítieteen valossa, Aikain viisautta y.m. teosofisia kirjoja. Luetun johdosta on keskusteltu ja on näistä kirjoista otettu joku aihe, jota on mietitty viikon varrella.

Majakka looshin ulospäinen toiminta on paikallisiin oloihin, voimiin sekä varoihin nähden ollut hyvin rajoitettua. Herra Valvanne poikkesi alkukesällä esitelmämatkallaan Lahteen ja piti yhden esitelmän yleisölle. Myös oltiin tilaisuudessa pitämään looshikokous hra Valvanteen läsnäollessa, jossa hän vertasi meidän looshi-työtämme yleisiin periaatteisiin.

Lainakirjastoa on Majakka looshi ylläpitänyt ja on se aina siirtänyt siihen vuosittain puolen kassasäästöistään.

Jäsenmäärä on ollut aina yhtä pienenä, uusia jäseniä ei ole yhtään liittynyt.

A. Snell,
kirjuri.

J. Reijonen,
puheenjohtaja.

Valonheittäjä Tampereella. Kuluneena vuotena on looshimme kokoontunut kevättoimintakauden Raittiustalolla ja syys-toimintakauden Sokeain Yhdistyksen huoneustossa. Kokouksia on ollut yhteensä 23 ja on niitä pidetty osaksi joka sunnuntai, osaksi joka toinen, lukuunottamatta kesäkuukausia, jolloin on pidetty tavanomainen kesäloma.

Kokouksissa on noudatettu pääasiallisesti samaa työtapaa kuin edellisenä vuotena. Viikon läksynä on ollut joku älyllinen tai siveellinen elämän kysymys, josta on keskusteltu kokouksen alussa, jäseniltä alustuksia ja esitelmiä, puheenjohtaja on suomentanut Leadbeater'in kirjaa, nimeltä „Man Visible & Invisible“ (suomennosta jatketaan kirjan loppuun) ja op. Laine looshin edustajana selosti laajojen muistiinpanojensa mukaan viime vuosikokouksen ja kesäkurssien esitelmät.

Ulospäin on toimittu esitelmiä, joihin yleisöllä on ollut vapaa pääsy ja joissa op. Laine on lukenut ylishteerin ja presidentin esitelmiä. Näissä tilaisuuksissa on myöskin ollut myytävänä teosofista kirjallisuutta.

Kuluneena vuotena on op. Laine esittänyt ja vapaasti puhunut Tampereella ja sen ympäristöllä yhteensä 23 kertaa, nim. Tamp. 9 kerlaa, Pispalassa 11, Nokiällä 2 ja Toijalassa 1 kerran.

Toukok. 13 pnä (Helatuorst.) piti toim. V. H. Valvanne Tampereella ohikulkeissaan julkisen esitelmän Raittiustalolla aiheesta: „Uusi Elämänymmärrys“, ja matkoilta palatessaan 21 p. toukok. hän ylimääräisessä looshikokouksessa piti jäsenille esitelmän aiheesta: „Teosofisen Seuran historiasta ja Teosofisen Seuran koossapitävästä voimasta.“

Yksi looshimme perustavista jäsenistä Hj. Kamppi on kuollut, yksi jäsen on tullut lisää, yksi on siirtynyt irtojäseneksi ja vuoden lopulla oli jäsenmäärä 24.

J. V. Pyhälä.
Puh. joht.

B. M. Hildén.
Pöytäkirjuri.

Kaukomieli Porissa. Ei ole vuoden kuluessa mitään toimintanut. Jokainen on tehnyt työtä omalla suunnallaan. Jäsenluku on 4.

Ahjo Helsingissä. Kuluneen vuoden ajalla on looshin toiminta ollut hyvin hiljaista. Kokousten pito on harvennut joka toiseksi viikoksi, entisten viikkokousten sijaan. Niissä on luettu muutamia „Tietäjässä“ olleita kirjoituksia ja niitten johdosta ajatuksia vaihdettu. Muuten ovat keskustelut koskeneet niin hyvin seuran sisäisiä asioita kuin muitakin sekä omia kotoisia että yleismaailmallisia päivän tapahtumia.

Jäsenluku on ollut ennallaan, kuutena.

Ahjo-looshin puolesta:
V. G. Böök.

Ahjo-looshin tileissä ei ole tapahtunut mitään muutoksia. Säästö, 14:24, on pysynyt ennallaan.

Helsingissä, huhtikuun 28 p. 1916.

Ahjo-looshin puolesta:
J. E. Wainig.

Otava N:o 2 Mikkelissä on kuluneen vuoden ajalla toimintanut hiljaisesti kuten ennen, kokoontuen „Itälässä“ säännöllisesti joka tiistai-ilta klo 7. — Työtapaa on hieman muutettu entisestä järjestyksestä nim. siten, että on ruvettu tutkittavana olevaa kirjaa lukemaan „viikko-läksynä“, jonka joku looshin jäsen on seuraavassa kokouksessa sitten kertonut. Läksy-kirjaksi valittiin „Aikain viisaus“. Muuten on luettu „Suuret Uskonnot“ ja „Ihminen mistä ja miten“. Kokoukset on aina alotettu ja lopetettu puh. johtajan esittämällä mietiskelyllä, joka on myös otettu koko sen viikon mietiskelyn aiheeksi. — Kysymysiltoja on vuoden kuluessa ollut ainoastaan 3, jolloin tri V. Angervo on vastannut hänelle

annettuihin kysymyksiin. Nämä kokoukset ovat tarkoitettut ainoastaan seuran jäsenille.

Julkisesti on esiintynyt looshin jäsen hra Lahja Leppänen, pitäen Itälässä syksyn kuluessa muutamia erittäin mielenkiintoisia esitelmiä, kosketellen niissä elämän eri puolia teosofiaan valossa. Näissä tilaisuuksissa on aina ollut muutakin ohjelmaa, ja ovat ne saaneet yleisön puolelta runsasta tunnustusta osakseen.

Kesälomaa on pidetty kolme kuukautta. — Looshista on eronnut 2 jäsentä näistä Toivo Laatikainen siirtyen pois tältä tasolta. — Uusia jäseniä on looshiin liittynyt 2, joten jäsenluku ennallaan, eli 11. Puheenjohtajana on toiminut hra Arvid Ekholm ja sihteerinä allekirjoittanut. — Minkäänlaista rahastoa looshilla ei ole.

Mikkelissä maaliskuulla v. 1916.

Lydia Lampinen.

»Astra« Vaasassa. Kuten Teos. Seuran edellisen vuoden vuosikertomuksesta näkyy, jäi Vaasan ruotsalaiseen »Astra« looshiin jälle edelliseltä vuodelta ainoastaan yksi jäsen. Kun paikkakunnallamme oli kuitenkin muutamia Seuran suomalaisia irtojäseniä, niin heräsi heidän keskuudessaan ajatus herättää »Astra« uudelleen eloon suomalaisena siten, että mainitut irtojäsenet liittyisivät »Astra« looshin jäseniksi. Tuuma sai kannatusta Seuran johtavien jäsentenkin puolelta, ja niin syntyi »Astra« uudelleen suomalaisessa muodossa tammikuulla v. 1915.

Jäseniä on looshissamme ainoastaan 5. Puheenjohtajana on toiminut Neiti Fanny Ilvesviitta, rahastonhoitajana Neiti Elli Savolainen ja kirjuriina allekirjoittanut.

Looshin työtapa on ollut melkein yksinomaan sisäistä laatua. Kevättalvella 1915 kokoontui looshi kerran kuukaudessa suljettuun kokoukseen, jossa jokainen looshin jäsenistä puolestaan kertoili kokemuksiaan ja havainnoitaan, joihin oli tullut edellisessä kokouksessa sovitusta ajattelu- ja harjoitusaiheesta. Tutkimusaiheena näissä looshikokouksissa oli kirjanen »Mestarin jalkojen juuressa«. Syyskauden 1915 kuluessa ei erinäisistä syistä ole ollut muuta kuin 1 suljettu looshikokous. Ainoa ulospäisen työn yritys looshissamme on ollut lukuseura, joka on kokoontunut kerran viikossa vuorotellen lukuseuran jäsenten kesken ja johon paitsi looshin jäseniä on kuulunut muutamia muitakin teosofiaa harrastavia henkilöitä, niin että lukuseuran jäsenmäärä on vaihdellut 10—7 henkilön vaiheilla. Näissä luku-iltoina on luettavana ollut keväällä 1915 A. Besant'in »Kristinuskon salainen puoli« ja Harnack'in »Kristinuskon olemus«. Syksyllä 1915 taasen on koetettu syventyä Kale-

valaan ja samalla luettu Skovgaard-Petersenin „Raamatun ihmisiä“.

Pieni ja vaatimaton on siis „Astra“ sekä jäsenlukuunsa että työtapaansa nähden, mutta toivomme ja uskomme ainakin voivamme keskuudessamme säilyttää sen rakkauden kipinän ja totuuden kaipuun, jonka teosofiaan tutustuminen on meissä itse kussakin herättänyt.

Saima Eskelä.

»Aatto» looshin *Toimintakertomus vuodelta 1915.* Looshikokouksia pidettiin kevätkaudella joka sunnuntai klo 5–7 j. pp. Syyskaudella vuokrattiin looshille oma huone ja silloin kokouksiakin alettiin pitää kahdesti viikossa, nim. entiseen aikaan sunnuntaisin n. k. avoinkokous, johon paitsi looshin jäseniä myöskin muut asianharrastajat puheenjohtajan luvalla voivat ottaa osaa, sekä torstaisin klo 1/2 8–10 j. pp. n. k. suljettu kokous looshin äsenille.

Kokousohjelmat ovat olleet seuraavat:

Sunnuntaisin

- I. *Yhteinen keskustelu* edellisessä kokouksessa valitusta aiheesta, jota ennen puheenvuorojen käyttöä vielä mietitään 5–10 min.
- II. *Vapaita esityksiä* (puhe, esitelmä, lausuntoa t. m. s.)
- III. *Lukua* sekä keskustelua luetun johdosta.
- IV. *Kysymyksiä*, läsnäolijain esittämiä, joihin yhteisesti etsitään vastauksia.

Torstaisin.

- I. *Meditationi.*
- II. *Yhteinen keskustelu*, järjestettynä samaan tapaan kuin sunnuntaisinkin.
- III. *Vapaita esityksiä.*
- IV. *Lukua.*

Viralliset asiat, milloin niitä on ollut, ovat käsitellyt torstai-kokosten alussa.

Vuoden kuluessa on looshiin liittynyt yksi jäsen ja poismuuton takia eronnut yksi, joten jäsenluku vuoden lopussa oli sama kuin alussakin, 13.

Lainakirjastosta on tehty 202 lainausta.

Puheenjohtajana on toiminut Yrjö Kallinen, varalta Juhon Laitinen, rahastonhoitajana Aug. Ravander, kirjastonhoitajaina Juhon Laitinen ja Aug. Ravander, sihteerinä allekirjoittanut.

Oulussa 27 p. tammik. 1916.

Maria Sipilä.

Tie Savonlinnassa. Looshimme perustettiin lokakuun 7 p:nä. Perustavien jäsenten luku oli 9, jona jäsenluku pysyi vuoden loppuun. Kokoonnuttiin joka toisena sunnuntaina päivällä aluksi tuomari Nevalaisen kotona ja sitten looshihuoneella, joka vuokrattiin talven toimintakautta varten. Kokouksia oli 8, joista yksi, jouluk. 5 p:nä pidetty, oli julkinen. Ohjelmassa oli esitelmät Galileista ja Jakob Böhmeistä, sekä runo ja kertomus. Varsinaisissa looshikokouksissa läpikäytiin kirjasta „Ihminen ja hänen ruumiinsa“ kotona luettavaksi annettu läksy sekä luettiin kappa-leita eri kirjoista. Välistä oli pianonsoittoa. Mietiskelyaiheena oli m. m. Koti ja looshimme nimi Tie.

Hilja Turunen.
Sihteeri.

»*Korventuli*» *Vihannissa.* Looshimme sai looshikirjan 1 p:nä kesäkuuta. Sitä ennen oli paikkakunnallamme useita vuosia toiminut teosofinen lukupiiri, jonka jäsenet nyt muodostivat looshin. Muitakin henkilöitä liittyi siihen.

Varsinaisia looshikokouksia on ollut aina joka torstai paitsi parina kesäkuukautena. Kokoukset ovat alotetut mietiskelyllä, jonka aiheen on esittänyt puheenjohtaja. Läksyn tapaan on luettu kirjaa Kristinuskon salainen puoli. Toisena varsinaisena luku-kirjana on ollut Teosofian avain. Muita teosofisia kirjoja ja kirjotelmia on niinikään luettu.

Joka kokouksessa on myös keskusteltu jostakin kysymyksestä. Niitä on alustanut aina vuoron perään joka jäsen. On keskusteltu m. m. seuraavista asioista: „Miten voisimme teosofiaa sovel- luttaa käytännölliseen elämään?“ „Uskonnonopetuksesta lapsille“, „Aineelliset ja henkiset harrastukset“, „Astraaliruumis“, „Aineel- linenko vai henkinen auttamistyö on tärkeämpää?“ „Onko sisä- nen kehitystyö riippuvainen ulkopuolisista?“ „Sankarillisuus ja kuka on sankari“, „Teosofin suhtautumisesta nuorison itsekasvatus- työhön“ j. n. e.

Kokousta on johtanut vuorotellen joka jäsen, samoin on joka jäsen vuoron mukaan toiminut kirjuriina. Saapuvilla on ollut keskimäärin noin 5–6 jäsentä.

Koska näihin viikkokokouksiin eivät ole voineet saapua kauim- pana asuvat looshin jäsenet, on joka kuukauden toisena sunnun- taina pidetty yleinen kokous, johon on ollut parempi mahdolli- suus saapua kaikkien jäsenten. Tässä kokouksessa on ollut esillä myös looshin juoksevat ja muut viralliset asiat. Niihin on myös- kin ilmestynyt looshin käsinkirjotettu lehti „Alku“. Muu ohjelma on ollut yleensä enemmän vapaata laatua. Näissä kokouksissa on puhetta johtanut varsinainen puheenjohtaja ja pöytäkirjaa kirjotta- nut varsinainen kirjuri.

Marraskuun 17 p:nä kokoonnuttii Teosofisen Seuran 40-vuotismuistoa viettämään.

Ulospäin on toimittu toimimalla pari teosofishenkistä keskustelutilaisuutta, joihin on kutsuttu teosofialle myötätuntoisia henkilöitä paikkakunnalta. Toisessa kokouksessa oli vieraana myös hra Yrjö Kallinen Oulusta. -- Varsinkin uoriso on paikkakunnalla kokolailla teosofialle myötätuntoista.

Looshissa oli jäseniä vuoden lopussa 9. Puheenjohtajana on Matti Erkkilä, rahastonhoitajana Anna Erkkilä ja kirjuriina T. Salovaara.

M. Erkkilä-Suomela.

T. Salovaara.

Suomen Teosofinen Nuorisoliitto.

Puolen vuosikymmentä on nyt Suomen Teosofinen Nuorisoliitto työskennellyt niiden jalojen ihanteiden puolesta, jotka se tehtävikseen omaksui Tuonenkylässä v. 1911. Paljon utteraa työtä ja vaivaa on se kysynyt niiltä nuorilta, jotka oman osansa ovat valinneet liiton laajalla työmaalla. Paljon on haaveiltu ja unelmoitu, ja paljon on jo vähäisillä voimilla aikaankin saatu. Mutta jo ovat nuoret voimat ehtineet uupumaankin. Häpeäksemme täytyy meidän tunnustaa, että rivimme ovat viime vuoteen saakka yhä vain harvenneet. Suurin osa, ensiksi niin lupaavilta näyttävistä osastoista, on nukahtanut niin että päättäneeltä toimintavuodelta tuskin voimme puhuakaan varsinaisesta liittotoiminnasta, sillä toiminnassa on ollut ainoastaan kaksi paikallisosastoa, nimittäin Kalevan Nuoret Helsingissä ja Nuorten Aura Turussa, jotka osastot muuten näyttävät olevan liiton tukipylväät. Yhteistoiminta näiden osastojen välillä ei ole voinut muodostua kovinkaan vilkkaaksi, koska entisenkin hallinnon suunnitelmien on täytynyt vaikean ajan vuoksi raueta, muunmuassa sanomalehtisuunnitelman. Kuitenkin, mikäli on ollut mahdollista, on kirjeenvaihdon ja käsikirjotettujen osastolehtien vaihdon kanssa, koetettu sitä ylläpitää. Hallinto on vuoden kuluessa pitänyt 8 virallista kokousta ja on sen työ etupäässä kohdistunut liiton toiminnan jälleen elvyttämiseksi entiseen laajuuteensa. Nyt on hallinto saanutkin tilaisuuden ilolla tervehtiä Viipurin Sammon Sirua, yhtä liiton tärkeimmistä osastoista, sen alottaessa uudelleen toimintansa. Väinölän Nuorista Tampereelta kirjotetaan myös, että se alkaa toimintansa heti näiden vaikeiden aikojen päätyttyä. Varsinaista nuorisopropagandaa ei hallinnon taholta ole voitu järjestää, koska ei ole löydetty tälle poikkeusajalle sopivia keinoja, ja koska liiton varatkaan eivät suurempiin uhrauksiin ole sallineet. Suunnitelmia kyllä on tehty,

muunmuassa on ajateltu puheiden ja lentolehtisten avulla, joista viimeksi mainittu tulisi käsittämään etupäässä vain teosofisen nuorisoliiton tehtävää, mutta on niiden toteuttaminen ollut pakko jättää vielä toistaiseksi. Kuitenkin on innokas jäsenemme Anton Ahovuori omasta yksityisestä asianharrastuksestaan luentomatkoillaan eri osissa Suomea pitänyt ainakin 9 esitelmää teosofiasta ja teosofisesta nuorisotyöstä, joissa esitelmissä on ollut kuulijoita yhteensä noin 1100 henkeä.

Jäseniä on liitossa nyt 94, niistä Kalevan Nuorissa 56, Nuorten Aurassa 16, Sammon Sirussa 21 ja irtojäseniä 1. Eronnut on vuoden kuluessa 3, niistä Kalevalan Nuorista 2 ja Nuorten Aurasta 1. Vertailun vuoksi voi mainita että v. 1914 oli liiton jäsenmäärä 47, niistä Kalevan Nuorissa 35 ja Nuorten Aurassa 17. V. 1915 oli liiton jäsenmäärä 67. Niistä Kalevan Nuorissa 52 ja Nuorten Aurassa 15. Siis on liiton jäsenmäärä viime vuodesta lähtien taas kasvamaan päin.

Liiton ensimmäiset vuodet olivat nopeaa kasvua uuden aatteellisen innostuksen valtaamana. Monet nuoret tunsivat sydämensä sykähtävän. Kuin salama taivaalta oli teosofia juuri valaissut heidän sielujensa silmiin eteen uudessa ihanassa valossaan entisen synkän, huonon ja tarkoituksettoman maailman. Tempasipa tämä innostus mukaansa joukon vanhempiakin teosofian harrastajia, jotka Teosofisessa Nuorisoliitossa näkivät nousevan polven, joka jo nuoruudesta alkaen pyhittää elämänsä niiden ihanteiden palvelukseen, johon karma heidän on suonut vasta ja voimien uupuessa. Pian kuitenkin saimme nähdä että pelkkä pintapuolinen innostus ei voinutkaan ylläpitää liiton äkisti nousutta työtä ja voimia kysyvää toimintaa. Lujaa tahtoa ja uhrautuvaa työntöä ei ehkä tarpeeksi löytynytäkään. Monet vanhemmista taas tunsivat toiveissaan pettyneensä ja siksi vähitellen vetäytyivät syrjään omaan hiljaiseen looshityöhönsä, jättäen teosofisen nuorisotyön oman onnensa nojaan. Mutta joukko Teosofisen Nuorisoliiton jäsenistä, joiden innostus ei ollut pelkkää pintapuolista haavetta vaan, jotka oman elämänsä tehtävän tunsivat liittyvän läheisemmin teosofisen nuorisoliiton tehtävään luottivat ja pysyivät uskollisina alussa lausutuille periaatteille. Nämä jäsenet tunsivat ja tekivät sen kokemuksen, että kaikki menestyksellinen yhdistyselämä vaatii uhrautuvaa työtä. Näin ollen suuntautuivat katseet enemmän sisäänpäin ja vaikkapa ulkonainen, näennäinen mahtavans monine pienine paikallisosastoineen ympäri Suomea näytti kadonneelta, niin kiteytyi entinen innostus vakavaksi työkse niissä parissa paikallisosastossa, jotka eloon olivat jääneet. Nyt loppuun kulunut toimintavuosi näyttääkin olleen ikäänkuin käännekohta Nuorisoliiton elämässä. Vaikeasta ajasta huolimatta tuntuu kuin yhä rohkeammin ja toivo-

rikkaammin katselisimme tulevaisuuteen. Tästä todistuksena on myös Sammon Sirun uudelleen herääminen. Vaikuttakoon tämä esimerkki muihinkin entisiin paikallisosastoihin, vaikka ne olisivat pieniä ja vähä lukuisia, sillä meidän suuruutemme ei riipu ulkoisesta toiminnasta vaan siitä sisäisestä työstä, jota hiljaisuudessa teemme jäseniemme ja koko Suomen nousevan nuorison keskuudessa. Tehkäämme tätä työtä epätsekkäästi, niin Mestarit siunaavat työmme.

Toivon parainta menestystä tulevalle toimintavuodelle.

Yrjö Lehtinen.

S. T. N:n sihteeri.

